

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 11 september 2018 met nummer RvVb/A/1819/0045
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0713/A

Verzoekende partij de heer **Wouter DHONDT**

vertegenwoordigd door advocaat Wannes THYSSEN met
woonplaatskeuze op het kantoor te 9552 Borsbeke, Molendijk 13

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 24 mei 2017 de vernietiging van de stilzwijgende afwijzingsbeslissing van de verwerende partij, aan haar ter kennis gebracht met een aangetekende brief van 7 april 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele van 2 augustus 2012, als gevolg van het verstrijken van de vervalttermijn opgelegd in het vernietigingsarrest van de Raad van 25 maart 2014 met nummer A/2014/0223, stilzwijgend afgewezen.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

Met een beschikking van 9 juli 2018 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht alleen korte debatten vereist.

De verzoekende en de verwerende partij dienen geen nota met opmerkingen in.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de behandeling van het dossier met korte debatten op de openbare zitting van 28 augustus 2018.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE KORTE DEBATTEN

De voorzitter van de Raad stelt in de beschikking van 9 juli 2018 het volgende vast:

“ ...

1.

Met een arrest van 21 maart 2017 met nummer RvVb/A/1617/0692 heeft de Raad de beslissing van de verwerende partij van 2 oktober 2014, waarbij aan de aanvrager de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van een passiefwoning, met uitsluiting van de aanleg van een kleinschalige windturbine op een perceel gelegen te 9550 Herzele, Gentweg 9A met als kadastrale omschrijving afdeling 8, sectie D, nummer 0014, vernietigd.

De Raad overweegt in dit arrest het volgende: “De Raad besluit dan ook dat de verwerende partij de bestreden beslissing genomen heeft buiten de haar in voormeld vernietigingsarrest opgelegde vervaltermijn waardoor de bestreden beslissing aangetast is door bevoegdheidsoverschrijding.”

2.

Met de bestreden beslissing van 7 april 2017 wordt het administratief beroep van de verzoekende partijen vervolgens door de verwerende partij stilzwijgend geacht afgewezen te zijn.

Op stilzwijgende vergunningsbeslissingen is het ongeschreven beginsel van behoorlijk bestuur van de materiële motiveringsplicht van toepassing. Dat beginsel vereist dat de beslissing steunt op in rechte en in feite aanvaardbare motieven waarvan het bestaan uit het administratief dossier blijkt.

Noch uit het dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt op welke gronden, in weerwil van haar beroepsargumenten, de stilzwijgende beslissing tot afwijzing van het administratief beroep van de verzoekende partij steunt.

Hieruit volgt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing op het eerste gezicht de materiële motiveringsplicht geschonden heeft, zodat deze onwettig is.

Deze onwettigheid kan de Raad ertoe brengen om de bestreden beslissing te vernietigen onder meer met het oog op de rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer.

“ ...

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij put een enig middel uit de schending van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van 21 maart 2017 met nummer RvVb/A/1617/0692, artikel 4.3.1, §1 en §2 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), alsook de

schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder in het bijzonder de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Met haar enig middel betwist de verzoekende partij in essentie de wettigheid van de bestreden beslissing in de mate dat het om een stilzwijgende afwijzing van het door haar ingestelde administratief beroep gaat. Zij wijst er in het bijzonder op dat die bestreden beslissing geen formele motivering kent en dus onwettig is. Zelfs indien op die basis niet tot de onwettigheid wordt besloten, is het volgens haar nog steeds zo dat de materiële motiveringsplicht geschonden is. Ook voor een stilzwijgende beslissing moeten er in feite en in rechte wettige motieven bestaan die afdoende zijn, aldus de verzoekende partij. In elk geval is ook het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden doordat de bestreden stilzwijgende beslissing niet vooraf is gegaan door een degelijke voorbereiding. Tot slot meent de verzoekende partij dat niet kan worden voorgehouden dat het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar al een voldoende basis levert voor de stilzwijgende afwijzing van het door haar ingestelde beroep. Zo besloot de verwerende partij eerder, zij het laattijdig, om van dat verslag af te wijken. Om die reden is er volgens de verzoekende partij reden om teruggeplaatst te worden in de positie waarin zij verkeerde voor de bestreden beslissing en na het vernietigingsarrest van de Raad van 25 maart 2014 met nummer A/2014/0223.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 59, §1 Procedurebesluit bepaalt:

“De voorzitter van het College of de door hem aangewezen bestuursrechter kan ambtshalve onderzoeken of het beroep volgens de vereenvoudigde procedure kan worden behandeld of alleen korte debatten vereist.”

Uit deze bepaling volgt de bevoegdheid van de Raad om ambtshalve te onderzoeken of een beroep volgens de vereenvoudigde procedure kan worden behandeld of alleen korte debatten vereist.

Een zaak kan met korte debatten worden behandeld wanneer een vernietiging zich opdringt op basis van een middel dat onmiddellijk dermate duidelijk is dat een doorgedreven onderzoek niet noodzakelijk is.

De Raad stelt vast dat er over de toepasbaarheid van de korte debatten geen betwisting bestaat.

2.

Met het arrest van 21 maart 2017 met nummer RvVb/A/1617/0692 heeft de Raad de beslissing van de verwerende partij van 2 oktober 2014, waarbij aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van een passiefwoning, met uitsluiting van de aanleg van een kleinschalige windturbine op een perceel gelegen te 9550 Herzele, Gentweg 9A met als kadastrale omschrijving afdeling 8, sectie D, nummer 0014, vernietigd.

De Raad overweegt in dit arrest onder meer het volgende: *“De Raad besluit dan ook dat de verwerende partij de bestreden beslissing genomen heeft buiten de haar in voormeld vernietigingsarrest opgelegde vervalt termijn waardoor de bestreden beslissing aangetast is door bevoegdheidsoverschrijding.”*

In navolging van dit arrest betekent de verwerende partij, overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO en met een aangetekende brief van 7 april 2017, een kennisgeving aan de verzoekende partij van de stilzwijgende afwijzing van het door haar ingestelde administratief beroep.

3.

Met haar enig middel betwist de verzoekende partij in essentie de wettigheid van de bestreden beslissing in de mate dat het om een stilzwijgende afwijzing van het door haar ingestelde beroep gaat.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht vereist dat de beslissing steunt op in rechte en in feite aanvaardbare motieven waarvan het bestaan uit het administratief dossier blijkt.

Noch uit het dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt op welke gronden, in weerwil van haar beroepsargumenten, de stilzwijgende beslissing tot afwijzing van het administratief beroep van de verzoekende partij steunt.

Hieruit volgt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht geschonden heeft, zodat deze stilzwijgende afwijzingsbeslissing onwettig is.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

V. RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

Aangezien de Raad toepassing maakt van de verkorte procedure bepaald in artikel 59/2 van het Procedurebesluit, is er volgens artikel 20/1, §2, derde lid van hetzelfde besluit geen verhoging van de rechtsplegingsvergoeding verschuldigd. De rechtsplegingsvergoeding wordt in de gegeven omstandigheden begroot op het basisbedrag van 700 euro.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de stilzwijgende afwijzingsbeslissing van de verwerende partij, zoals ter kennis gebracht aan de verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 7 april 2017, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele van 2 augustus 2012, als gevolg van het verstrijken van de vervalt termijn opgelegd in het vernietigingsarrest van de Raad van 25 maart 2014 met nummer A/2014/0223, stilzwijgend werd afgewezen.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verzoekende partij, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 11 september 2018 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH